

[Justitsministeren.]

ker med skade på person i maj, juni, juli og august i år er forøget i betydelig grad, og jeg går herved ud fra, at det ærede medlem sammenligner tallene for disse måneder med tallene for de tilsvarende måneder i 1955.

Jeg skal være den første til at erkende, at antallet af alvorlige færdselsulykker er forfærdende stort, og at alt må gøres for at nedbringe det. Men jeg mener dog at måtte påpege, at det ærede medlem tager sit udgangspunkt i noget, der må betegnes som overordentlig usikkert. Jeg har tidligere her i det høje ting gjort opmærksom på, at den månedsstatistik, som indtil 1. januar 1956 blev udarbejdet af færdselspolitiet, måtte anses for særdeles ufuldkommen. Fra denne dato, 1. januar 1956, indførte vi den ordning, at den summariske statistik, der hidtil var udarbejdet af rigspolitichefen måned for måned, blev overtaget af det statistiske departement, og samtidig indførte vi et system, der skulle sikre, at de hurtige indberetninger, som danner grundlaget for månedsopgørelserne, blev mere fuldstændige end hidtil. Man har undersøgt, hvor meget denne nye ordning har hjulpet, og det har vist sig, at den hurtige statistik nu kun ligger ganske ubetydeligt lavere end de endelige tal. Det er derfor berettiget at stole på det statistiske departements tal for 1956, medens det er givet, at rigspolitichefens tal for 1955 må forhøjes.

Desværre foreligger der endnu ikke nogen månedsopgørelse fra statistisk departement for 1955, men jeg venter at få tallene i løbet af i dag eller i morgen. Såvidt jeg er orienteret, vil disse tal vise, at antallet af dræbte og tilskadekomne i første halvår 1956 ikke ligger højere end tallene for første halvår 1955.

Må jeg dernæst sige, at spørgsmålet om virkningen af den såkaldt frie hastighed til stadighed har været genstand for undersøgelse i justitsministeriet i samarbejde med statistisk departement, og at man er i færd med at udarbejde materialet for april kvartal 1956 for at kunne sammenligne det med det tilsvarende materiale for de 3 foregående år, som vi er i besiddelse af. I efteråret 1955 blev der foretaget en tilsvarende bearbejdning; men de tal, der forelå dengang, pegede ikke på afgørende måde i

retning af, at savnet af en bestemt hastighedsgrænse øvede afgørende indflydelse på ulykkerne.

Da man i Sverige i juli 1955 indførte hastighedsbegrænsning i byerne, anmodede vi nogle måneder efter de svenske myndigheder om oplysning om, hvorledes denne ordning havde virket, men man har hidtil ikke været i stand til at samle tilstrækkeligt materiale til at kunne besvare vort spørgsmål. Nu er det imidlertid stillet os i udsigt, at vi kan få et sådant materiale, og det er klart, at de svenske erfaringer i høj grad vil være af betydning for de overvejelser, man i regeringen vil foretage med hensyn til hele spørgsmålet.

Det er, efter at jeg bl. a. har forhandlet med en række byråd og andre lokale myndigheder i provinsen, mit indtryk, at der, hvor spørgsmålet er mest brændende, er i byernes yderdistrikter, hvor der ofte køres med hastigheder, som i betydelig grad overstiger det forsvarlige, og man bør formentlig overveje, om ikke det vil være rigtigst at indføre en hastighedsbegrænsning i byerne, ligesom man har gjort det i Sverige, hvis da ikke de svenske erfaringer afgjort taler derimod. Indføres en sådan ordning, vil det være nødvendigt at markere hastighedsbegrænsningen med skilte.

Jeg skal i dag indskrænke mig til disse bemærkninger, idet jeg går ud fra, at de spørgsmål, der iøvrigt kan blive tale om at drøfte, vil blive behandlet i forbindelse med det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat af nogle medlemmer af det radikale venstres folketingsgruppe.

Vagn Bro: Jeg vil gerne takke den højtærede minister. Jeg, som lægger mest vægt på, at der nu foretages handlinger, vil understrege den højtærede ministers ord om, at der er mulighed for at indføre en hastighedsbegrænsning i byerne og de bymæssige bebyggelser. Jeg vil betragte dette som noget meget væsentligt og skal for mit vedkommende være rede til at se på den yderligere begrænsning, når vi får dette meget væsentlige punkt frem.

Da det er min ret i anden omgang at rette et tillægsspørgsmål til ministeren, tillader jeg mig at spørge den højtærede minister, om det skal forstås således, at hvis de svenske tal, som jeg mener at kende